

ДО ХАДЖИ А. ВАСИЧ: ЗА ИЗПЪЛНЕНОТО ПРЕДСКАЗАНИЕ

Бях те помолил да ми пишеш за твоето поклонническо пътуване до Иерусалим и ти прекрасно си ми описал всичко. За полза на нашите читатели и с твое позволение публикувам част от писмото ти.

„Цели двадесет години се стягах за Йерусалим. Все се готвех да тръгна и с цялата си душа знаех, че трябва да отида, но не ми се даде, преди да настъпи определеното от Бога време. В село бяха започнали да ми се присмиват. Както пише цар Давид: „Станах им за присмех; които ме виждат, клатят главите си” - така беше и с мен. Но аз не обръщах внимание. Беше ми дадено насън предсказание от Всевишния Бог и аз чувствах, че то трябва да се изпълни. Случи се така: преди двацет години ми попадна книга за пътуването на крал Милан до Иерусалим. По онова време давах тази книга на учениците за изпит. Прочетох я на един дъх. Докато четях, непрекъснато си мислех: „Боже, дали ще благословиш и мен, грешния, да видя всички тези места, където моят Спасител е пострадал за мен? Всевишни Боже, удостой ме да видя Иерусалим! Моля те, Боже, удостой ме да видя Йерусалим!”

Една нощ насън ми се яви младеж в монашески дрехи. Дойде и застана наблизко, а мен сякаш не забелязва. Обърна се на изток, започна да прави поклони и да говори, а гласът му беше като звън на агнешко стадо: „Сила, и слава, и царство, и господство, и светлина, и радост, и благоухание, и песен - амин на Тебе, Вишни Боже!” Като изрече това, поклони се до земята, падна ничком на нея, целуна я и като се обърна към мен, каза: „Знай, че ще отидеш, където си намислил, но трябва да престанеш да псуваш”. - „Ех, тежко ми - казах си аз, като се събудих - и небесата знаят за моите мръсни псувни”. А псувах много. Ще трябва, значи, да се лекувам от това. Започнах да се моля за помощ на светия ангел, защото твърдо вярвах, че именно ангел ми се беше явил насън. И на ум ми дойде отговор - вместо псувни да използвам думите „Слънце да те грее!” Само така ще се отуча да псувам. И наистина започнах да правя така. Щом отворя уста да напсувам, вместо това викам: „Слънце да те грее!” И така избягвам псувнята. В такава борба преминаха цели двацет години. Едва тази година се изпълни онова, което ми беше обещано и което толкова желях. И едва след двацет години в село престанаха да ми се присмиват.

Сила, и слава, и царство, и господство на Вишния Бог! Амин!”

Бог да те поживи и благослови!